AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

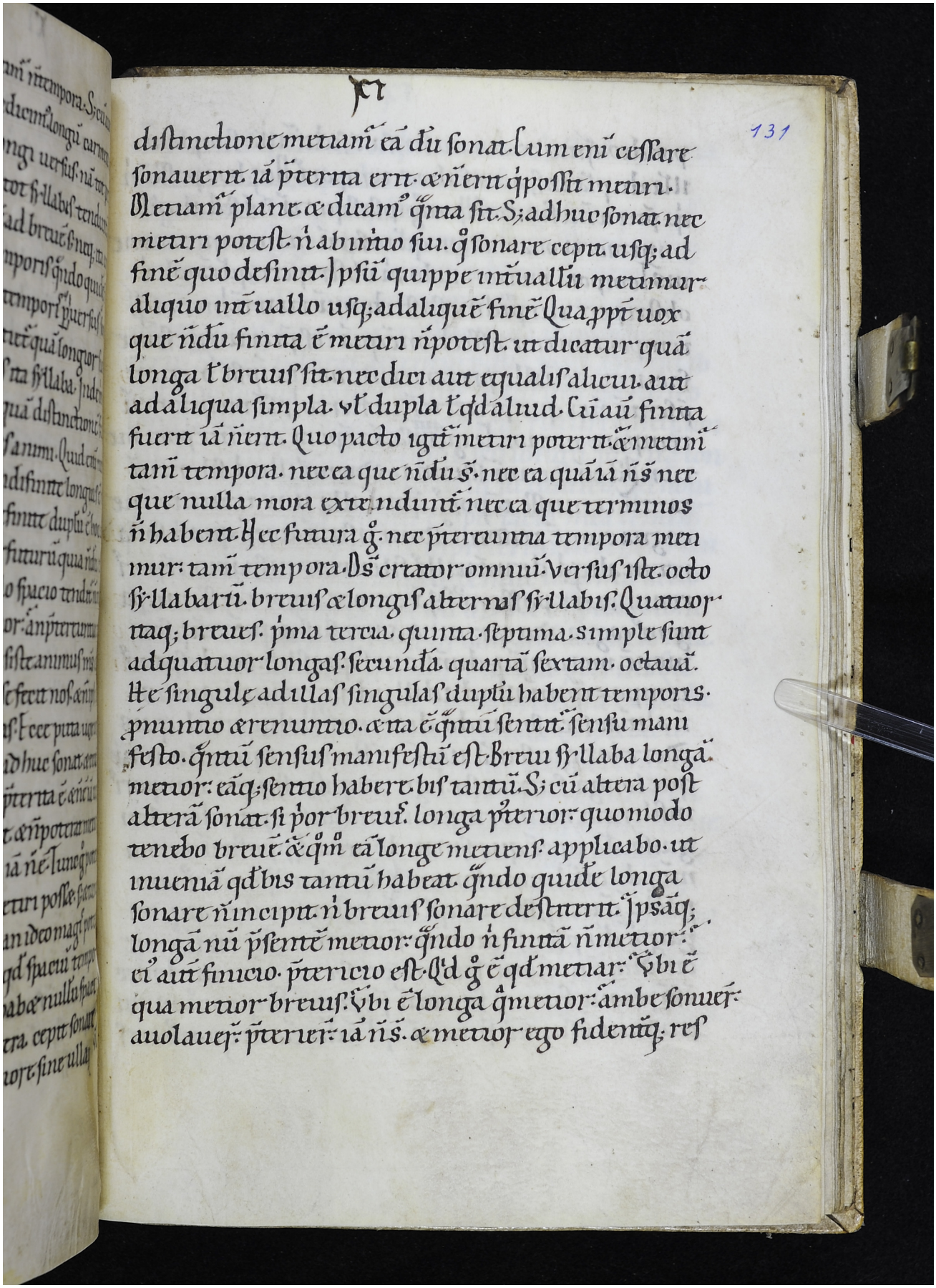

distinctione metiam̃ ea dũ sonat. Cum enĩ cessare
sonauerit iã p̃terita erit. & ñ erit q̃ possit metiri.
Metiam̃ plane & dicam̃ q̃nta sit. S; adhuc sonat nec
metiri potest ñ ab initio sui. q̃ sonare cepit usq; ad
finẽ quo desinit. ⁊ psũ quippe intũ uallũ metimur
aliquo int̃ uallo usq; ad aliquẽ finẽ. Qua ppt̃ uox
que ñ dũ finita ẽ metiri ñ potest. ut dicatur quã
longa t̃ breuis sit. nec dici aut equalis alicui. aut
ad aliqua simpla. vt dupla t̃ qd aliud. Cũ aũ finita
fuerit iã ñ erit. Quo pacto igit̃ metiri poterit. & metim̃
tam̃ tempora. nec ea que ñ dũ s̃. nec ea quã iã ñ s̃ nec
que nulla mora extendunt̃. nec ea que terminos
ñ habent. Hec futura q̃. nec p̃teruenta tempora meti
mur. tam̃ tempora. Ds̃ creator omnũ. versus iste octo
sỹllabarũ. breuis & longis alternat sỹllabis. Quatuor
taq; breues. p̃ma tercia. quinta. septima. simple sunt
ad quatuor longas. secunda. quarta̅ sextam. octauã.
Hte singule ad illas singulas duplũ habent temporis.
p̃nuntio & renuntio. & ita ẽ q̃ntũ sentit̃ sensu mani
festo. q̃ntũ sensus manifestũ est. breui sỹllaba longã
metior. eãq; sentio habere bis tantũ. S; cũ altera post
alterã sonat. si por breuis. longa p̃terior. quomodo
tenebo breuẽ. & q̃m̃ eã longe metiens. applicabo. ut
inueniã qd̃ bis tantũ habeat. q̃ndo quide longa
sonare ñ incipit. ñ breuis sonare desinerit. ⁊ ipsãq;
longã nũ p̃sentẽ metior. q̃ndo ñ finitã ñ metior.
ei aut̃ finitio. p̃teritio est. Qd̃ q̃ ẽ qd̃ metiar. Vbi ẽ
qua metior breuis. Vbi ẽ longa q̃ metior. ambe sonuer.
auolauer. p̃teriter. iã ñ s̃. & metior ego fidentq; res